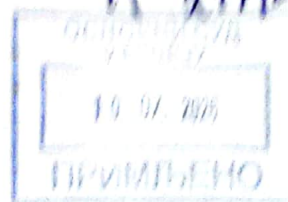

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кж 533/2026
06.05.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордана Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Јована Јованова и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Марка Николића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бечеју К бр.217/22 од 15.07.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.645/25 од 27.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 06. маја 2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Јована Јованова – адвоката Марка Николића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бечеју К бр.217/22 од 15.07.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.645/25 од 27.11.2025. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју К бр.217/22 од 15.07.2025. године окривљени Јован Јованов је, поред окривљених Снежане Цуцић и Јована Стиковића, оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од три године.

Истом пресудом, на основу члана 422 став 1. тачка 1. ЗКП, према окривљеном Галчик Иштвану одбијена је оптужба да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у помагању из члана 246 став 2. у вези члана 35 КЗ.

На основу члана 246. став 8. КЗ и члана 87. КЗ, од окривљених Јована Јованова, Снежане Цуцић и Јована Стиковића одузета је опојна дрога – 14 биљака налик на биљке индијске конопље, ближе описана у изреци првостепене пресуде, а на основу члана 264. ЗКП окривљени су обавезани на плаћање трошкова поступка у висини опредељеној у изреци пресуде, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.645/25 од 27.11.2025. године, делимичним усвајањем жалби бранилаца окривљених Јована Јованова и Јована Стиковића, пресуда Основног суда у Бечају К бр.217/22 од 15.07.2025. године преиначена је у погледу одлуке о казни, тако што су окривљени за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. Кривичног законика, због ког су првостепеном пресудом оглашени кривим, осуђени на казне затвора у трајању од по две године, док су жалбе бранилаца окривљених у преосталом делу одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Јована Јованова – адвокат Марко Николић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, те донети одлуку да трошкови првостепеног и другостепеног поступка и трошкови на име захтева за заштиту законитости падају на терет буџетских средстава, или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (чл. 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева за заштиту законитости, истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и као незаконит доказ означава исказ окривљеног Иштвана Галчика, у односу на ког је првостепеном пресудом одбијена оптужба због одустанка јавног тужиоца од кривичног гоњења према овом окривљеном, налазећи да је овај исказ незаконит доказ пошто касније, у току поступка, Иштван Галчик није саслушан као сведок.

Изложене наводе захтева Врховни суд оцењује неоснованим, имајући у виду да је Иштван Галчик имао статус окривљеног до окончања овог првостепеног поступка. То што је јавни тужилац одустао од оптужбе у односу на овог окривљеног након окончаног доказног поступка, по оцени овога суда, не представља разлог прописан одредбама Законика о кривичном поступку за издвајање његове одбране из списка

предмета, посебно код чињенице да је правноснажна пресуда донета не само на основу његовог исказа, већ и на основу осталих доказа изведених у току поступка. Стога, супротно наводима захтева за заштиту законитости, правноснажном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, па је захтев у овом делу одбијен као неоснован.

У осталом делу, бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да је образложење другостепеног суда – да је и без исказа окривљеног Иштвана Галчика било довољно доказа за утврђивање чињеничног стања, контрадикторно са даљим наводима образложења другостепене пресуде. Како наведена повреда у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је поднети захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. ЗКП став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана члана 485. став 4. у вези члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

TJ

